

4. Naruszenie zasady proporcjonalności

Zarzut czwarty dotyczy tego, że wyłączenie elementów sieci wewnętrznej opiera się na kryterium efektywności ustanowionym w art. 5 ust. 8 lit. c) załączników I i II decyzji stanowi naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ takie wyłączenie zagrażałoby bezpieczeństwu systemu i nie stanowiłoby najłagodniejszego środka.

5. Błędy formalne w zaskarżonej decyzji

W zarzucie piątym skarżąca podnosi, że decyzja narusza art. 2 i 4 rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. L 17 z 6.10.1958, s. 385), ponieważ została opublikowana wyłącznie w języku angielskim. Narusza ona również obowiązek uzasadnienia oraz została wydana przez Agencję poza jej właściwością.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s.15)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197 z 25.7.2015, s. 24).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2019 r. — Wonder Line/EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(Sprawa T-284/19)

(2019/C 238/28)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wonder Line, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina i J. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: De Longhi Benelux SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „KENWELL” — zgłoszenie nr 13 532 296.

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie R 1351/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO i ewentualnych współpозwanych kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2019 r. — Achema i Lifosa/Komisja**(Sprawa T-300/19)**

(2019/C 238/29)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Achema AB (Janów, Litwa) i Lifosa AB (Kiejdany, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci E. Righini i N. Solárová,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 9209 final z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.45765 (2018/NN) — Litwa — Wsparcie dla elektrowni wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący niewszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego, pozbawiając w ten sposób skarżących ich praw procesowych przewidzianych w art. 108 ust. 2 TFUE.

- Skarżący utrzymują, że z wszystkich dowodów wynika, iż Komisja powinna była powziąć wątpliwości co do zgodności pomocy państwa i sposobu jej finansowania z rynkiem wewnętrznym i prawem Unii. W związku z tym Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające.
- Skarżący powołują się na obszerny materiał dowodowy obejmujący czas trwania etapu przedzgłoszeniowego, nieproporcjonalny rozkład czasu między tym etapem a wstępnym postępowaniem wyjaśniającym, pozostałe okoliczności, w jakich została wydana sporna decyzja i nieprawidłowości znajdujące odzwierciedlenie w treści wspomnianej decyzji, która ich zdaniem jest niewystarczająco uzasadniona i obciążona poważnymi błędami w ocenie lub brakiem oceny. Czynniki te wskazują, że Komisja dokonała niedostatecznej analizy istotnych okoliczności i nie dysponowała pełnymi informacjami koniecznymi przed uznaniem pomocy państwa i sposobu jej finansowania za zgodne z rynkiem wewnętrznym i prawem Unii.
- W szczególności skarżący podnoszą, że, po pierwsze, Komisja popełniła błąd w ocenie rzekomo niezależnego systemu odnawialnych źródeł energii i opłaty związanej z odnawialnymi źródłami energii, poprzez dokonanie błędnej wykładni litewskich ram prawnych i zastrzeżeń skarżących; po drugie, Komisja nie dokonała oceny pomocy inwestycyjnej przyznanej w odniesieniu do generatorów odnawialnych źródeł energii, a zatem dokonana przez nią analiza merytoryczna jest niepełna i niewystarczająca; po trzecie, Komisja popełniła błąd w ocenie zwolnień od opłaty na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE; po czwarte, dokonana przez Komisję ocena zgodności systemu odnawialnych źródeł energii z rynkiem wewnętrznym była niewystarczająca i błędna oraz, po piąte, ocena zgodności sposobu finansowania z prawem Unii jest błędna i niewystarczająca.